

Három küldött — három portré

Ezekben a hetekben szinte minden napra két-három párt-alapszervezeti taggyűlés, melyeken a kommunisták a kongresszusi irányelvek tükrében vizsgálják tevékenységüket, az üzem, gyár, hivatal vagy intézmény munkáját, s egyúttal megválasztják maguk közül a küldötteket a városi ártertekezletre. A választásokat is sokszor, töprengés előzi meg, hogy valóban a jobbikat, a közös ügyet legjobban képviselő elvtársakat küldjék el a kommunizmusnak erre a fontos tanácskozására. A küldöttek közül hármat mutatunk be az alábbiakban.

Ördögh Jánosné

Munkásszöveg a Szegedi Eszetgyárban. Itt, ahol 1947-ben lépett a kommunista pártba, s bár több éven keresztül volt omoly pártmegbízottja, fizikai munkás maradt. Tizenkét éves kora óta dolgozik, atalan megismerkedett a kenyérkereset módjaival, de örömet lel a kétkézi munkában, és ott is mindig becsületet szerzett magának. Munkája mellett két gyermeket nevel, lelkesen dolgozik a pártszervezetben, e még társadalmi munkát is szívesen vállal. Az Árpád téri gyakorló általános iskolai szülői munkaközösségének elnöke.

Fekete Mihály

Csak 1955-ben lépett a pártba, de az 1956-os ellenforradalmi viharban egy percig sem habozott: tudta, hol a helye. Elsők között szervezte a Magyar Szocialista Munkáspártot a Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalatnál, ahol később a kommunista bizalmából ő lett az alapszervezet titkára. Lakatosként dolgozik a vállalatnál, s egyformán energikus a munkában és a társadalmi életben. Munkatársaival együtt él minden gondban bajban, s ahol lehet, segít. Szakmáját nagyon szereti, de még magasabb fokon akarja művelni: két éves műszaki iskolába jár. Sokat beszélget, vitatkozik munkatársaival. Képünk is ilyen helyzetben örökítette meg: Temesvári Lajos fiatal műszerésszel beszélget.

Kincses András

Tizennégy éves korában még gazdasági tanuló volt, majd kitanulta a szerelőlakatos szakmát. A tanulást azonban nem hagyta el: szakérttségre jelentkezett, s mint szovjet ösztöndíjas szerezte meg a gépészmérnöki diplomát. 1957-ben végzett, jeles eredménnyel, s azóta dolgozott gépállományon, közlekedési vállalatnál, most pedig a XI. Autójavító Vállalat főmérnöke. Munkatársai és elvtársai becsülik, szeretik jókimonlásáért, segítő jóindulatáért, s természetesen magas szakmai tudásáért is. Ezért esett rá a taggyűlés választása, ezért kapott egyöntetű bizalmat arra, hogy ő képviselje a párttertekezleten az autójavító vállalat dolgozóit.

4 kongresszusi versenyben

Mindenki valamivel jobban dolgozik

Fokozatosan, hónapról hónapra javul a kongresszusi munkaversenyben a szegedi üzemek termelése. Az eredmények nem maguktól születnek, elérésükhöz elengedhetetlen, hogy minden dolgozó a maga feladatkörében egykezzel mindig többet, jobbat nyújtani a korábbinál. Mások a körülmények a létszámai vállalat telepén, negint mások a cipőgyárban, de itt is, ott is felfelé a termelés.

Kisebb a selejt, nagyobb a termelés

Természetesen nincs engedélyezett hulladék a létszámai vállalat telepén, de van betervezett, hiszen a lakóházépítkezés elkerülhetetlen bizonyos mennyiségű selejt nélkül. A kongresszusi munkaverseny hatására a 17 százalékos kalkulált hulladékmennyiséget 15 és fél százalékra szorították le. Az ily módon nyert anyagból, egyébként is, nagyobb mennyiségű ládat készíthetnek terven felül. Vállalták, hogy az év harmadik negyedében 200 köb-

méter ládával termelnek többet, mint az előírás. Még máshol hét van hátra a negyedév végéig, de már tudják, hogy valószínűleg nem sikerül teljesíteni ezt a felajánlást, 200 helyett csak körülbelül 150 köbmétert készítenek. Mégsem érheti ezért vád a létszámai vállalat dolgozóit, mivel ahhoz képest, hogy szinte napirenden van egy-egy üzemrész áttelepítése, a munkások vándoroltatása a közeli lakóházépítkezés miatt, teljesítményük mégis elismerésre méltó.

Nemcsak a termelésben igyekeznek jobbat nyújtani. Örvendetesen javult a munkavédelem helyzete is. Az előtti havonta több mint húsz dolgozót ért kisebb-nagyobb baleset, újabban legfeljebb egyet. Persze még ez is sok, de minden bizonnyal csökkenni fog számuk továbbra is, hiszen a telep dolgozói egyre jobban vigyáznak magukra, s társaik testi épségére.

A munkások elérésében nagy szerep hárul azokra a munkacsoportokra, melyek szocialista brigád címet birtokosai, vagy e címet

dolgoznak. Az MSZMP VIII. kongresszusa tiszteletére öt új brigád alakult a létszámai vállalatban, s ezek folyamatosan teljesítik a termeléssel kapcsolatos, s más vonatkozásban tett felajánlásait.

Tizenötezer pár szandál tervén felül

A Szegedi Cipőgyár az év eleji anyagellátási zavarok miatt elmaradt tervének teljesítésével, s ezért azután sokat kellett törlesztenie az adósságból. Természetesen nemcsak a mennyiséggel, hanem a tervteljesítés egyéb mutatóival kapcsolatban is.

A törekvés eredményre vezetett. A második negyedévben például 7,6 százalékkal túlteljesítették a termelési tervet. Egy munkásra egy napra 3,86 pár cipő helyett ebben a negyedévben 4,19 pár cipő jutott. A harmadik negyedév, július, augusztus már kevésbé jól sikerült. Ezek a hónapok a szabadságolás hónapjai voltak. Az üzem most is, mint más években, két hétre leállt. Ez azonban nem teljes

Bizalom és becsület

Érdekes hír kelt szárnyra a szegedi üzemekben: a vasöntőben is alkalmazták a becsületfizetést. A visszhang különböző volt. Az újszegedi szövetségárban elismerően, viszont a kenderfonógyárban, de különösen a konzervgyárban tartózkodóan fogadták a hírt. Volt, ahol véleményt fűztek hozzá, hogy túlzás az ilyesmi..., nagyvonalú a vezető. Van ennek valami értelme? Volt, aki közgazdasági szemmel vizsgálta a dolgot, hogy vajon mennyi megtakarítást eredményez az, ha a munkások önkiszolgáló módszerrel kapják meg fizetésüket.

Egyre több olyan jelenség szemtanúi vagyunk, amelynek kialakításában magunk is közreműködünk. Ahogy mondani szokás, változó világban élünk. Sok örökösenyűnek hitt törvény, norma dől már meg. Nincs mindegyik helyett még új, vagy ha van is, még ez az új nem általános. S amíg nem válik általánossá, addig mindig lesznek, akik tartózkodóan fogadják.

Mindennapi életünkben vett példák soraival igazolhatjuk, hogy a viselkedés, a társadalmi érintkezés, az együttélés egyik vagy másik régi szokása halványul, feledésbe megy, és egyre erőteljesebben veszik át az emberek gondolkodásának irányítását az új, a szocialista erkölcsi normák, szokások. A közelmúltban egyik reggel láttam, hogy az Anna-kútnál levő újságárus pavilon önkiszolgáló rendszerre tért át. Az árusnak bizonyára sürgős dolga akadt, s a vevőkre bízta a kiszolgálást. A vevők pedig rászolgáltak a bizalomra, kiválasztották az újságot, s a pénzt egy kis tányérba rakták. A Re-

tek utcában is valami hasonló jelenségre lettek figyelmesek az emberek. Az egyik háziasszony a kertjében termelt zöldségfélét úgy árusította, hogy egyszerűen kirakta a portékát a kapu elé, ráírta az árát, és a pénz összegyűjtésére oda tett egy dobozkat. A minap termelőszövetkezeti szocialista brigádvezetők tapasztalatcseréjén vettem részt, ahol ugyancsak önkiszolgáló rendszerrel működött a büfé. Kiflit, pogácsát, cukorkát, sört és hűsítő italt vásárolhattak az emberek. A »pénztáros« itt is egy papírdoboz volt, s hiánytalanul »elszámolt« a pénzzel.

Ki ne hallott volna arról, hogy a szocialista brigádok mellett már több helyen nem működik minőségi ellenőr, hogy a brigád tagjai önmaguk meős jelzésével látják el a készárukat, vagy alkatrészeket, amelyeket ők gyártottak. Erre a példára bizonyára többen bólinthatnak, hogy ez igen, ennek van értelme, hiszen a minőségi ellenőr munkáját takarítják meg, de a becsületfizetésnek nem sok értelme van. A konzervgyárban még olyan vélemény is elhangzott, hogy próbálkoznának csak ilyesmivel az ő üzemükben, biztosan ráfizetné valaki, mert ott bizony még külön őrt kell állítani a ruhatárban is, mert akad egy-két enyves kezű.

Nemcsak az »önmeózás«, ahogy egyesek mondják, vagy a becsületminőség, hanem a becsületfizetés is némi adminisztrációs könnyebbséget jelent. De ebben a dologban nem ez a lényeg, hanem az a bizalom, amely a vezetők részéről az emberek iránt megnyilvánul, és az a vá-

lasz, amelyet erre az emberek adnak. S mindannak értékéről, ami a vasöntőben, az újságárus pavilonjánál, vagy a Retek utcában történt, semmit sem von le, az, hogy máshol esetleg akadnak még enyves kezek. Életformánk ugyanúgy magán viseli az átmenet jegeit, mint gazdasági életünk, vagy társadalmi be rendezkedésünk. De az új, szocialista vonások egyre szaporodnak s erősödnek, s mindjobban háttérbe szorítják a régít az emberek gondolkodásában, viselkedésében épp úgy, mint a gazdasági életben, amelynek jellegét ma már a szocializmus elemei határozzák meg.

Mi tagadás, vannak nálunk, akikben így, vagy úgy él még a kapitalizmus farkastörvénye, vagy gondolkodásmódjában, erkölcsében tartja magát a régi. S akadnak még, akik megkeserítik embertársuk életét, de ezeknek már nincs gyökerük a mi társadalmunkban. Nincs és nem is lesz többé táptalajuk, mert a társadalom előbb vagy utóbb végleg kiszorítja, kiközösíti azokat, akik egyéni, önös érdekeiket szembeállítják a társadalom érdekében. Nem lesz életük azoknak, akik nem tartják tiszteletben a szocialista együttélés szabályait. Éppen ezért természetes dolog a fejlődés eredménye, hogy nálunk állandóan növekedőben van e szónak értéke: a becsület.

A vasöntődei példa jóllehet még igen ritka Szegeden, s az ország más városában, üzemében sem tömeges jelenség. De már egyre többen mondhatják magukról: önmagunk minőségi ellenőre vagyunk. A kezdet kezdetén csak kevés ember vesz részt egy-egy mozgalomban. De aztán egyre többen kapcsolódnak be, s később általánossá válik. Így volt ez a szocialista brigádmozgalom kezdetén is. Ma már Csongrád megyében 1072 brigád 8655 fővel működik és vetélkedik a szocialista címetért. Szegeden is több ezer ember szilárd elhatározással küzd, hogy szocialista emberré váljék. Ha valaki értelmét és jövőjét keresi a becsületfizetésnek, a becsületminőségnek, az megtalálhatja ezt a szocialistabrigád-mozgalomban. Ez a mozgalom nemcsak szülője, formálója ezen új jelenségnek, hanem jövője és perspektívája is.

A szocialistabrigád-mozgalom önkéntes. A becsületfizetést sem lehet ráerőszakolni emberekre. Ennek is, mint minden más szocialista mozgalomnak, ha nem előbb, utóbb, létrejönnek feltételei, s akkor lehet és kell is alkalmazni. Lehet és bizonyára így is van, hogy a konzervgyárban teremőrel tartják fenn a rendet, óvják a személyi és a közös tulajdont, s üzemünk többségében általában könnyebben biztosítják a jó minőségű munkát újabb ellenőrök beállításával, vagy az ellenőrzés megszűnésével, mint a minőségi ellenőrzés megszüntetésével. Mégsem az előbbi, hanem az utóbbi a jövő. Ez erősödik, s vele együtt terjed a becsületfizetés. Ez a fejlődés az élet törvénye.

Nagy Pál

A városi tanács elkészítette 1963-as évi tervjavaslatát

Ülésezett a városi tanács végrehajtó bizottsága

Tegnap délelőtt ülést tartott a városi tanács végrehajtó bizottsága. Nagy vitát váltott ki dr. Kalmár Ferencnek, a tervosztály vezetőjének előterjesztése a városi tanács 1963-as évi tervjavaslatáról. A végrehajtó bizottság tagjai hozzászólásaikban elmondták, hogy az anyagi lehetőségek nagyobbak, mint 1962-ben. Ez azt jelenti, hogy megnöttek a feladatok, s ezek maradéktalan teljesítése egyaránt vonatkozik a szakigazgatási szervekre és a végrehajtó bizottságra.

Alapos értékelés és számos

hozzászólás után elfogadták a beterjesztett tervjavaslatot, amely szeptember 28-án kerül tanácsülés elé. Ezután Szeged egészségügyi szolgálatának működéséről szóló jelentést vitatták meg, majd Kovács Lajos, a Magyar Nemzeti Bank Csongrád megyei fiókjának vezetője a városi tanács vállalatának tevékenységéről tájékoztatta a végrehajtó bizottságot.

Hűtő üzemrészt építenek a paprikafeldolgozó vállalatnál

A levesporgyártás bővítésével újabb gépeket szerelnek fel, üzemrészeket építenek a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál. Most az egyik régebbi munkatermet alakítják át hűtővé, mintegy 400 ezer forintos költséggel. A hűtőberendezést a Szegedi Szalámigyár tervezőmérnöke, Marton József találmanya alapján készítik. A hűtőteremben tárolják majd a feldolgozásra kerülő húsokat. Ha elkészül, megfelelő mennyiséget tarthatnak majd rakétáron, ezzel zavartalanul, folyamatossá tehetik a levesporgyártást.

Szovjet mezőgazdasági szakemberek látogatása Szegeden

Az elmúlt napokban 35. tagú szovjet mezőgazdasági szakember érkezett turistaként Szegedre. A Magyar-Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei elnöke fogadta a szovjet vendégeket, akiknek kérésére látogatást szerveztek a Délalföldi Mezőgazdasági Kutató Inté-

A vendég szakembereket Antal József, a kutató intézet helyettes igazgatója tájékoztatta az intézetben folyó munkákról, s az eredményekről. A szovjet szakemberek elismerően nyilatkoztak magyar kollegáik munkájáról, s hosszasan elbeszélgettek az intézet dolgozóival.

F. K.